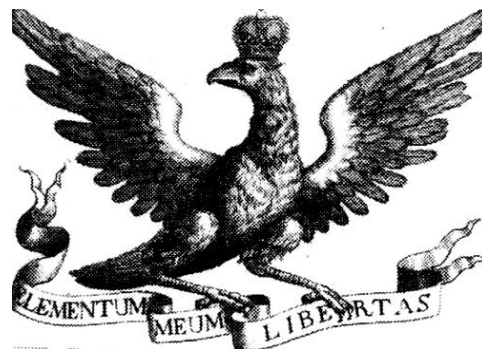

Buletyn Rektoratu

V NIEDZIELA WIELKANOCNA, 2 MAJA 2021 r. NR 18 (448)

ROCZNICA KONSTYTUCJI 3 MAJA

ŚW. STANISŁAW GŁÓWNY PATRON POLSKI I ARCHIDIECEZJI LUBELSKIEJ

Stanisław urodził się w Szczepanowie prawdopodobnie około 1030 r. Podawane imiona rodziców: Wielisław i Małgorzata lub Bogna nie są pewne. Święty miał pochodzić z rodu Turzynów, mieszkających we wsi Raba i Szczepanów koło Bochni w ziemi krakowskiej. Wioska Szczepanów miała być własnością rodziny Stanisława Studia swoje pierwsze odbył Stanisław zapewne w domu rodzinnym, potem być może w Tyńcu w klasztorze benedyktyńskim. Nie jest wykluczone, że dalsze studia odbywał zwyczajem ówczesnym gdzieś za granicą. Świecenia kapłańskie otrzymał ok. roku 1060.

dokończenie na str. 4

ŻYCZENIA IMIENINOWE

8 maja, w Uroczystość św. Stanisława, Biskupa i Męczennika, w naszych modlitwach wspominamy Jego Ekscelencję Księdza Arcybiskupa Stanisława Budzika, Metropolitę Lubelskiego Z okazji imienin składamy naszemu Pasterzowi życzenia wielu Łask Bożych w posługiwaniu wiernym naszej Archidiecezji.

Kościół p.w. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny Zwycięskiej

20-004 Lublin, Narutowicza 6
tel./fax +48 81 525 88 31
<http://www.pobrygidkowski.pl>

REKTOR: ks. kan. mgr Dariusz Bondyra

REZYDENCI I DUSZPASTERZE:

ks. dr Tomasz Adamczyk
ks. kan. dr hab. Piotr Goliszek, prof. KUL
ks. kan. dr hab. Jarosław Jęczeń, prof. KUL
ks. prałat dr Franciszek Przytuła
ks. mgr Piotr Tylus
ks. dr Marcin Zieliński

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK, 3 maja, NMP KRÓLOWEJ POLSKI

7.00 +Wiktoria Kyc – gregorianka (29)
8.00 +Helena, Zbigniew, zmarli z rodziny
11.00 O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Marii z okazji imienin

11.00 W intencji ofiarodawców

16.00 +Stanisława (61 r.), Iwona (25 r.)

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (2)

WTOREK, 4 maja, ŚW. FLORIANA

7.00 +Wiktoria Kyc – gregorianka (30)

7.30 +Jan Jeziurski (11 r.), Aniela i Bronisław Flis

11.00 Dzięczczynna z okazji 51 urodzin Wojciecha

18.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (3)

18.00 +Barbara, Mieczysław Stasiak

ŚRODA, 5 maja

7.00 +Janina, Stanisław, Agnieszka z rodziny Grądzkich

7.30 O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla ks. Franciszka

11.00 +Irena i Stanisław (imieninowe)

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (4)

18.00 +Tomasz Szczesny (24 r.), Helena, Ludwik, Weronika, Andrzej, Antoni, Janina Matyja

CZWARTEK, 6 maja, ŚW. FILIPA I JAKUBA

7.00 +S. Damazja

7.30 O nowe powołania kapłańskie i zakonne oraz o łaskę wytrwania dla powołanych

8.00 WOTYWA DO ŚW. JUDY TADEUSZA

11.00 O święte i liczne powołania do służby Bożej

18.00 +Dariusz Bocheńczyk

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (5)

PIĄTEK, 7 maja, PIERWSZY PIĄTEK MIESIACA

7.00 Za dusze w czyśćcu cierpiące

7.30 O nawrócenie grzeszników

11.00 WOTYWA DO ŚW. BRYGIDY

18.00 +Eugenia Rusztyn, zmarli z rodziny Martyniuków

18.00 +Michał Siramowski, Bożena Siramowska

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (6)

SOBOTA, 8 maja, ŚW. STANISŁAWA

7.00 +Beata Stachurska – gregorianka (7)

7.30 +Stanisław, Stanisława Tymoszek

11.00 Dzięczczynna z prośbą o błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej na następne lata życia dla Zenony w 90 rocznicę urodzin

11.00 +Stanisław Wasilewski (imieninowa)

18.00 +Stanisław Mełgieś (imieninowa), Genowefa, zmarli z rodziny Mełgiesiów i Wójcików

18.00 +Franciszka, Stanisław, Jan z rodziny Pietryków, Katarzyna, Bronisława, Bronisław, Józef

VI NIEDZIELA WIELKANOCY, 9 maja

7.00 O szczęśliwą operację i zdrowie dla Krystyny

8.00

9.30 +Jadwiga Madej-Szczepanik – zamawiają pracownicy Kuratorium Oświaty w Lublinie

11.00 +Maria Kotyło, Władysława, Edward Kotyło, Mieczysław Bondyra, zmarli z rodziny Kotyłów, Bondyrów, Zawiślaków, Łapińskich

12.00 Kazimiera Sadurska (5 r.), Zdzisław Sadurski, Adela, Stanisław Przybysz, zmarli z rodziny Sadurskich, Łukawskich, Przybyszów

13.15 O zdrowie dla Piotra z okazji urodzin oraz o Boże błogosławieństwo i opiekę dla całej rodziny

16.00 +Grzegorz

18.00 +Beata Stachurska – gregorianka (8)

SŁOWO NA NIEDZIELE

„...*beze mnie nic nie możecie uczynić...*”

Jak rozumieć te słowa Chrystusa w odniesieniu do człowieka? Dla wielu wpisują się one w relacje: Bóg – człowiek. A dla innych - w myśleniu i działaniu, których Bóg nie istnieje? Nie poznamy ich reakcji na słowa Chrystusa, ale sami pytamy o sens tych słów w odniesieniu właśnie do tych ludzi. Wielu z nich kocha i żyje szlachetnie, czyniąc dobro... Nie wiemy do końca, czy tacy ludzie działają rzeczywiście bez łaski Boga. Kościół nigdy nie przeczył, że także ludzie niewierzący mogą być uczciwi i szlachetni. Ale są także tacy, na których spoglądamy z lekką zazdrością. Wielu bowiem z tych, którzy nie przyznają się do Boga lub Go odrzucili czynią i osiągają wiele, choćby pod względem materialnym, w swoim życiu.

Pytamy, jak to możliwe? Pytamy słusznie, gdyż do takiej refleksji skłania nas dzisiejsza Liturgia Słowa. I może nie tyle tłumaczy ona życie tych, co nie idą za Chrystusem, ale raczej tych, co skłonili się do pójścia za Nim. Dzisiejsza Liturgia pragnie w nas umocnić to przekonanie trwania w Bogu, budowania bardziej owocnych relacji Bóg – człowiek za pośrednictwem Chrystusa, którego spotykamy.

Spotkanie Chrystusa włącza nas w grono Jego najbliższych, pozwala trwać w Nim i trwać w przekonaniu, że bez Niego nic nie może uczynić. Spotkanie z Chrystusem przemienia także życie tych, którym wydaje się, że mogą wszystko uczynić bez Niego, a nawet wbrew Niemu.

Tak stało się z Szawłem, którego postać dziś przywołują Dzieje Apostolskie. W spotkaniu pod Damazkiem, gdzie „ujrzał Jezusa”, decyduje się na zmianę oblicza swego życia; przyjmuje, że nic nie może uczynić bez Chrystusa. Perspektywa życia z Chrystusem wydała mu się bardziej „atrakcyjna”, przynosząca liczniejsze owoce. Jak potem niejednokrotnie napisze w swych listach, ta perspektywa to „*nowe życie w Chrystusie*”.

Trwanie w Chrystusie, w którego zostaliśmy włączeni podczas chrztu świętego, daje nam tę perspektywę „owocującej latorośli” we wspólnocie Kościoła, nadaje sens naszemu życiu, sens nieprzemijający. Nawet jeśli czasem potrzebujemy oczyszczenia, to tylko po to, by z nową mocą kontynuować swe trwanie w Chrystusie i przynosić nowe owoce. (xj)

Msze święte w intencji naszych bliskich zmarłych bądź w intencji osób żyjących (z okazji imienin, urodzin, rocznic zawarcia związku małżeńskiego) można zamawiać w zakrystii przed lub po każdej mszy świętej.

Św. Florian

Według żywota z VIII w., Florian był dowódcą wojsk rzymskich, stacjonujących w Mantem, w pobliżu Krems. Podczas prześladowania chrześcijan przez Dioklecjana został aresztowany wraz z 40 żołnierzami i przymuszony do złożenia ofiary bogom.

Wobec stanowczej odmowy wychłostano go i poddano torturom. Przywieziono go do obozu rzymskiego w Lorch koło Wiednia. Namiestnik prowincji, Akwilin, starał się oficera rzymskiego wszelkimi środkami zmusić do odstępstwa od wiary: groźbami i obietnicami. Kiedy jednak te zawiodły, kazał go biczować, potem szarpać jego ciało żelaznymi hakami, wreszcie uwiązano kamień u jego szyi i zatopiono go w rzece Enns. Miało się to stać 4 maja 304 roku. Ciało żołnierza odnalazła Waleria i ze czcią je pochowała. Nad jego grobem wystawiono z czasem klasztor i kościół benedyktynów, a potem kanoników laterańskich. Do dnia dzisiejszego St. Florian jest ośrodkiem życia religijnego w Górnej Austrii. Św. Florian jest patronem archidiecezji wiedeńskiej. W roku 1184 na prośbę księcia Kazimierza Sprawiedliwego, syna Bolesława Krzywoustego, Kraków otrzymał znaczną część relikwii św. Floriana. Ku ich czci wystawiono w dzielnicy miasta, zwanej Kleparz, okazałą świątynię. Kiedy w 1528 r. pożar strawił tę część Krakowa, ocalała jedynie ta świątynia. Odtąd zaczęto św. Floriana czcić w całej Polsce jako patrona podczas klęsk pożaru, powodzi i sztormów. W delegacji odbierającej relikwie miał się znajdować także bł. Wincenty Kadłubek, późniejszy biskup krakowski. Dlatego Kraków dzisiaj jeszcze obchodzi pamiątkę św. Floriana jako święto. Florian jest patronem Austrii i Bolonii; ponadto hutników, strażaków i kominiarzy.

INTENCJE PAPIESKIE NA MAJ 2021

POWSZECHNA:

Módlmy się, aby odpowiedzialni za finanse współpracowali z rządami w celu uregulowania sfery finansowej i chronienia obywateli przed jej zagrożeniami.

W TYM TYGODNIU:

I PIĄTEK MIESIĄCA

Litania ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 10.30 i 17.30
Adoracja Najświętszego Sakramentu
– godz. 15.00-18.00
Koronka do Bożego Miłosierdzia – godz. 15.00
Sakrament Pokuty i Pojednania godz. 15.00-18.00

NABOŻENSTWA MAJOWE

Zapraszamy na nabożeństwa majowe
w naszej świątyni
codziennie
o godz. 10.30 i 17.30,
w niedzielę o godz. 17.30.

Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo, że nigdy nie słyszano, abyś opuściła tego, kto się do Ciebie ucieka, Twojej pomocy wzywa, Ciebie o przyczynę prosi. Tą ufnością ożywiony, do Ciebie, o Panno nad pannami i Matko, biegnę, do Ciebie przychodzę, przed Tobą jako grzesznik płaczący staję. O Matko Słowa, racz nie gardzić słowami moimi, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj.

PODZIĘKOWANIA

Składamy serdeczne Bóg zapłać za wszelkie wsparcie duchowe i materialne dla naszej świątyni!

W minionym tygodniu złożono ofiary:

Bezimienna – 50,00 zł

Bezimienna – 100,00 zł

Bezimienna – 500,00 zł

W każdym tygodniu sprawujemy dziękczynną Mszę Świętą w intencji ofiarodawców.

Najbliższa w poniedziałek o godz. 11.00

W modlitwie pamiętamy także o wszystkich zmarłych z naszej wspólnoty.

Nr konta PL 07 1500 1520 1215 2008 3567 0000

ŚW. STANISŁAW

dokończenie ze str. 1

Po powrocie do kraju biskup krakowski, Lambert Suła, mianuje św. Stanisława kanonikiem katedry. Na zlecenie biskupa Stanisław założył, jak się przypuszcza, *Rocznik Krakowski*, czyli rodzaj kroniki katedralnej, w której notował ważniejsze wydarzenia z życia krakowskiej diecezji. Po śmierci Lamberta (1070) Stanisław został wybrany jego następcą na stolicy. Wybór był zależny zwyczajem ówczesnym od króla Bolesława Śmiałego. Zatwierdził go papież Aleksander II. Konsekracja odbyła się jednak dopiero w roku 1072. Dwa lata przerwy wskazywałyby, że chodziłoby w tym wypadku o jakieś przetargi, których okoliczności bliżej nie znamy. O samej działalności duszpasterskiej św. Stanisława wiemy niewiele. Dał się poznać jako pasterz gorliwy, ale i bezkompromisowy.

W centrum zainteresowania kronikarzy znalazł się przede wszystkim fakt zatargu Stanisława z królem Bolesławem Śmiałym, który zdecydował o chwale pierwszego, a tragicznym końcu drugiego. Trzeba bowiem przyznać, że Bolesław Śmiały, zwany również Szczodrym, należał do postaci wybitnych. Popierał gorliwie reformy Grzegorza VII, przeprowadził wznowienie metropolii w Gnieźnie, ustalenie diecezji i hierarchii polskiej. Po zawieszeniu pogańskiej odbudował wiele kościołów i klasztorów. On też zaproponował wybór Stanisława na stolicę krakowską. Koronował się na króla i przywrócił Polsce suwerenną powagę.

Według kronik bł. Wincentego Kadłubka król był prawie zawsze w kraju nieobecny, gdyż nieustannie brał udział w zbrojnych wyprawach. Przez to w kraju szerzył się rozbój i wiarołomstwo żon, a przez to rozbicie małżeństw i zamęt.

Jeden tylko Stanisław miał odwagę według kroniki Kadłubka upomnieć króla. Kiedy zaś ten nic sobie z upomnienia nie czynił i dalej szalał, biskup rzucił na niego klątwę. Autorytet Stanisława musiał być w Polsce ogromny, skoro według podania nawet najbliżsi stronnicy króla Bolesława nie śmieli targnąć się na jego życie. Król miał to uczynić sam. 11 kwietnia 1079 roku udał się Bolesław na Skalkę i w czasie Mszy świętej zarząbał biskupa uderzeniem w głowę.

Potem kazał jego ciało poćwiartować. Zwyczajem ówczesnym bowiem ciało skazańca niszczone. Duchowni ze czcią pochowali je w kościele św. Michała na Skalce. Fakt ten jest dowodem czci, jakiej wtedy męczennik zażywał. Czaszka Stanisława posiada wszystkie zęby. To by świadczyło, że biskup zginął w pełni sił męskich. Mógł mieć ok. 40 lat. Na czaszce widać ślady 7 uderzeń ostrego żelaza, co potwierdza rodzaj śmierci, przekazany przez tradycję.

Na wiadomość o dokonanym mordzie w tak ohydny sposób na biskupie, przy ołtarzu, w czasie sprawowania Najświętszej Ofiary, cały naród stanął przeciwko królowi. Opuszczony przez wszystkich musiał iść na banicję. Bolesław Śmiały usiłował jeszcze szukać dla siebie poparcia na Węgrzech u św. Władysława. Ten mu jednak odmówił. Zmarł tamże zapewne w 1081 roku. Istnieje podanie, że dwa ostatnie lata spędził król na ostrej pokucie w klasztorze benedyktyńskim w Osjaku (Jugosławia), gdzie też miał być pochowany.

W 1088 roku dokonano przeniesienia relikwii św. Stanisława do katedry krakowskiej. Dnia 8 września 1253 roku w kościele św. Franciszka z Asyżu papież Innocenty IV dokonał kanonizacji św. Stanisława, biskupa i męczennika.

Jan Paweł II nazwał go „patronem chrześcijańskiego ładu moralnego”. W ciągu wieków przywoływano legendę o zrośnięciu się rozsieczonego ciała św. Stanisława. Kult Świętego odegrał w XIII i XIV wieku ważną

rolę historyczną jako czynnik kształtowania się myśli o zjednoczeniu Polski. Wierzono, że w ten sam sposób - jak ciało św. Stanisława - połączy się i zjednoczy podzielone wówczas na księstwa dzielnicowe Królestwo Polskie.

W Archidiecezji Lubelskiej, w Piotrawinie, znajduje się Sanktuarium Św. Stanisława. Jest to najstarsza parafia naszej Archidiecezji. Istnienie kościoła w Piotrawinie datuje się już na XI wiek. Sławę tej miejscowości przyniósł cud wskrzeszenia Piotra Strzemińczyka dokonany przez św. Stanisława Biskupa. Wskrzeszony Piotr poświadczył prawdę przed królem Bolesławem Śmiałym.

(www.brewiarz.pl)

Wydawca: Powiżytkowski Ośrodek Kultury i Kościół
Rektoralny pw. Wniebowzięcia N.M.P Zwycięskiej
w Lublinie

